

ת"פ (מרכז) 33723-06-23 - מדינת ישראל נ' תיימור קיס

ת"פ (מרכז) 33723-06-23 - מדינת ישראל נ' תיימור קיסמחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 33723-06-23

מדינת ישראל

באמצעות עו"ד דניאל ארפי ודרור פרידמן, מח"ש

נגד

תימור קיס

ע"י בא-כוחו

עו"ד באסל פלאח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[12.05.2025]

כבוד השופטת מרב גרינברג

גזר דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו מעורבות בביצוע עבירות בחלקי נשק ותחמושת שנגנבו מידי המשטרה. חלקו של הנאשם הוא בנשיאה וסחר במכלולי נשק של רובה 16M ותחמושת. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:

אישום ראשון- עבירה של נשיאה והובלה של חלק מהותי בנשק לפי סעיף 144(ב) בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), החזקת חלק מהותי בנשק- עבירה לפי סעיף 144 (א) לחוק; עבירה של סחר בנשק לפי סעיף 144 (ב) וסעיף 29(ב) לחוק; קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק. אישום שני- עבירה של החזקת תחמושת לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק; נשיאת נשק (תחמושת), עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק; סחר בנשק (תחמושת) לפי סעיף 144(ב) וסעיף 29 לחוק ועבירה של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק.

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, רוני עאסף (להלן: "רוני") הוא חבר ילדות של הנאשם המתגורר בשכנות לו. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החל מתחילת שנת 2022 ועד תחילת שנת 2023, שימש רוני שוטר חובה בתחנת משטרת פתח תקווה. במהלך שנת 2022 עד תחילת שנת 2023 קשרו הנאשם ורוני קשר לנצל את שירותו של רוני במשטרה ואת נגישותו לנשק ולתחמושת, לצורך ביצוע בצוותא של עבירות של סחר בחלקי נשק ותחמושת. במסגרת הקשר נהג רוני להתייעץ עם הנאשם על המחירים שיש לגבות על האמל"ח שגנב מהתחנה, הנאשם אף יעץ לרוני למי למכור אמל"ח ולמי לא. במסגרת האישום הראשון, בהמשך לקשר בין השניים ולצורך קידומו גנב רוני שני מכלולי 16M (להלן: "המכלולים"), לאחר הגניבה יצר רוני קשר עם הנאשם, שוחח עמו על המחיר למכירת המכלולים. הנאשם שכנע את רוני מהי העסקה הרצויה, ועדכן את רוני כי סידר עסקה למכלולים. במהלך חודש יוני 2022 העביר רוני את המכלולים לנאשם במטרה שהוא ימכור אותם, הנאשם הוביל את המכלולים ברכבו, ביום 7.6.22 מכר הנאשם את המכלולים וקיבל תמורתם סך של 6,000 ₪. ביום 7.6.22 ביקש רוני מהנאשם שיעביר לו את חלקו בעסקה, והנאשם העביר לרוני 3,500 ₪ והותיר בידיו 2,500 ₪. במסגרת האישום השני, לאחר שלנאשם נודע כי בידי רוני מפתח למשרד קצין בתחנה שבו מאוחסנת תחמושת, הודיע לו כי יש לו רוכש שמוכן לקנות תחמושת. רוני ניסה מספר פעמים לגנוב את התחמושת אך חשש להיתפס. בתקופה הרלוונטית, במועד שאינו ידוע, גנב רוני ברוס תחמושת המכיל 30 קופסאות של כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. במקביל קשרו השניים קשר למכירת התחמושת שנגנבה לאחרים, לשם רווח כספי. בהמשך לכך רוני נטל את הברוס לביתו, והעבירו לנאשם, הנאשם הובילו ברכבו, מכרו וקיבל עבורו סך של 11,000 ₪. את התמורה חילקו ביניהם השניים. במהלך חודש יוני 22 מכר רוני, ביחד עם הנאשם, 340 כדורים של רובה 16M אותם גנב רוני מהתחנה, ובמהלך חודש יולי 22 מכר רוני ביחד עם הנאשם קופסת כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, הנאשם הופנה לתסקיר חובה מפאת גילו. כנגד המעורבים האחרים בפרשה הוגש כתב אישום נפרד (ת"פ 37875-06-23). רוני שהוא נאשם 1 בתיק האחר ממתין לגזירת דינו, נאשם 2, ויסאם אבו חייה הורשע בגניבת קופסת תחמושת בעת ששירת כשוטר, נדון למאסר בן 45 יום בדרך של עבודות שירות (גזר דיני מיום 15.1.24), נאשם 3 סארי מושלב הורשע בסחר בתחמושת ונשיאת תחמושת, נדון למאסר בן 9 חודשים בדרך של עבודות שירות (גזר דיני מיום 17.1.25).
- תסקירי שירות המבחן
4. הנאשם בן 23, סיים 12 שנות לימוד, למד בקורס הכשרה במקצועות הרכב. סירב להתגייס וערק מהצבא, ריצה עונש מאסר בכלא הצבאי למשך 25 יום ושוחרר מחובת שירות, ביצע שירות לאומי למשך כשנה בתפקידי חונכות בני נוער ביישוב מגוריו. הנאשם בן למשפחה נורמטיבית, גדל בבית עם תמיכה רגשית ולכידות משפחתית, בתקופה סמוכה לביצוע העבירות חווה אובדן של בת משפחה הקרובה אליו והיה שרוי בעצב וחוסר בטחון. הנאשם נטל בתסקירו הראשון אחריות חלקית על מעשיו, הודה בהחזקת התחמושת והמכלולים אך הכחיש את הסחר בהם, הביע אכזבה רבה ממעשיו. ברקע מעשיו עמד הקשר החברי עם רוני, הנאשם הביע חרטה על מעשיו ותיאר את המחירים הקשים שמשלם על הסתבכותו, לדבריו מעשיו פגעו בכבוד משפחתו. הנאשם שלל מניע כלכלי לביצוע המעשים וקיום קשר עם חברה שולית. הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה ייעודית בשירות המבחן, עם זאת נוכח פערים וסימני שאלה שעלו בין דרכי התנהלותו לחומרת העבירות שביצע, והודאתו החלקית התרשם שירות המבחן כי רב הנסתר על הגללה, התקשה להעריך את הסיכון הנשקף מהנאשם, ועל כן לא בא בהמלצה.
5. בתוך כך ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו, אך לאחר קיום דיון בנושא (פרו' מיום 14.7.24) שב ונטל אחריות על מכלול המעשים בגינם הורשע והופנה לתסקיר משלים.

6. מתסקירו המשלים (30.1.25) עלה כי הוא שולב בקבוצה טיפולית ייעודית, משתף פעולה ונוטל חלק פעיל בשיח הקבוצתי. הנאשם הביע שביעות רצון משילובו בטיפול, נטל אחריות מלאה על מעשיו ומסר כי עושה מאמצים לסגל לעצמו אורח חיים יצרני וכן הביע שאיפות נורמטיביות, עובד בחנות ירקות של בן משפחה. שירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית בתחומי ביסוס הזהות, הצבת גבולות ודפוסים התנהגותיים נורמטיביים. עוד זיהו גמישות בעמדותיו, מוטיבציה טיפולית פנימית וחשש מתוצאות ההליך. להערכת גורמי הטיפול המשך שילוב הנאשם בטיפול קבוצתי יתרום להפחתת מסוכנותו, לפיכך המליץ להעמידו תחת פיקוחם למשך 18 חודשים וזאת לצד עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

תמצית הטיעונים לעונש

7. ב"כ המאשימה (מח"ש), עוה"ד דניאל ארפי ודרור פרידמן, עמדו בטיעוניהם ארוכות על חומרת נסיבות מעשי הנאשם, סחר בחלקי נשק ותחמושת משטרתיים גנובים, ופגיעת המעשים בביטחון הציבור ובסדר הציבורי. לטענתם, אין מקום לאבחן בין סחר לנשק לסחר במכלולים שהם חלק מהותי בנשק, ואף המחוקק מתייחס באותה חומרה לשניהם, הוראת תיקון 140 חלה גם בעניין חלקי נשק. עוד לטענת המאשימה המעשים בוצעו לצורך רווח כספי, הנאשם ידע שמדובר באמל"ח שנגנב מהמשטרה, הוא שיזם את מכירות הנשק והתחמושת, חיפש קונים מתאימים והיה בקשר ישיר מול רוכשי התחמושת והמכלולים הגנובים. עוד נטען כי מכלול רובה 16M יכול לשמש להסבת רובה אוויר לנשק ממש, פוטנציאל הנזק מהמעשים רב, לא ידוע למי נמכר הסחורה הגנובה, יש לראות את המעשים בחומרה גם בראי אירועי 7 לאוקטובר, אם היה צורך בשימוש ברובים הם לא היו תקינים. המאשימה ביקשה לקבוע כי מכלול מעשי הנאשם מהווים אירוע אחד שהוא פרי תכנית עבריינית אחת ולקבוע מתחם ענישה כולל. המאשימה הפנתה לפסיקה דומה אך סבורה כי מעשי הנאשם תקדימיים וחמורים יותר מאחר שמדובר לא רק בגניבת תחמושת וחלקי נשק מתחנת משטרה אלא גם בסחר בהם. לפיכך עותרת למתחם עונשי הנע בין 45-69 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי וקנס. אשר לקביעת העונש בגדרי מתחם הענישה נטען שהנאשם צעיר, לא הורשע בפלילים, תסקירו הראשון היה שלילי, הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו, תסקירו השני מלמד על התקדמות טיפולית אך המלצת שירות המבחן מנותקת מחומרת המעשים. עוד ביקשה המאשימה ליתן משקל לשיקול הרתעת הרבים. לפיכך עתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם אך לא בחריגה לקולא ממנו. המאשימה סבורה שאין מקום לגזור גזירה שווה מהעונש שהוטל על מושלב (נאשם 3 בתיק האחר) שהורשע בסחר בתחמושת.

8. ב"כ הנאשם עו"ד באסל פלאח עמד על נסיבותיו החיוביות של הנאשם ומשפחתו (ראו מסמכים נ/1). ב"כ הנאשם ביקש לדחות את טענת המאשימה כי לנאשם היה חלק דומיננטי באירוע, והוא שהיה מחולל, לטענתו רוני הוא זה שהציע לו את התכנית העבריינית ויש להצטרע על כך שהנאשם נתן את הסכמתו. הנאשם מכר עבור רוני את המכלולים והתחמושת והתחלק איתו ברווחים. ביחס לסחר בתחמושת נטען כי היקפו קטן מזה שיוחס למושלב, שם עתרה המאשימה לעונש ראוי של 15 חודשי מאסר. אשר למכלולים, נטען כי השוואת סחר בנשק לסחר בחלק מהותי בנשק מנוגדת להנחיית פרקליט המדינה, מדובר בחלק מהותי יותר מתחמושת אך פחות חמור באופן משמעותי מסחר בכלי נשק. ב"כ הנאשם סבור שעניינו של הנאשם אינו שונה באופן מהותי מזה של נאשם 2 ושל מושלב בתיק האחר, וכי מתחם הענישה שייקבע בעניינו צריך להיות גבוה באופן מתון מזה שנקבע בעניינו של מושלב. הנאשם היה עצור כארבעה חודשים, לאחר מכן היה נתון באיזוק במשך שנה, ללא כל הפרות. הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקומי, משולב בתכנית טיפולית הכוללת טיפול קבוצתי ומשתיף פעולה. לפיכך עותרת ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן, לסטות לקולה ממתחם הענישה ולהימנע משליחת הנאשם למאסר. עוד הודגש כי מדובר בעבירות משנת 22, מאז הנאשם לא הסתבך בפלילים.
9. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו, לדבריו טעה טעות גדולה וחמורה ומבקש להמשיך בטיפול. הנאשם ביקש סליחה גם מהוריו שמעשיו פגעו בהם.
- דיון והכרעה
- מתחם העונש ההולם
10. עבירות נשק פוגעות פגיעה קשה וחמורה בערכים החברתיים רבים וביניהם שלום הציבור ובטחון, שלמות הגוף, חיי אדם ותחושת הביטחון הכללי של האזרחים. חומרתן אינה מתמצה אך בעבירות גופן, אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן, עבירות הנשק מייצרות איומים וסיכונים משמעותיים לחברה, מהוות בסיס לביצוע פעילות עבריינית, פשיעה לאומנית ופעולות טרור (ע"פ 579/22 מדינת ישראל נ' אגבאריה, פסקה 15 (13.6.2022); ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 (29.3.2022); ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה, פסקה 6 (10.5.2022)).
11. מדיניות הפסיקה בעבירות הנשק נוקשה, ומלמדת על החמרה משמעותית ברמת הענישה המושתתת על מבצעי עבירות הנשק. מגמה זו אחידה ועקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי (ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022); ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)).
- מגמת החמרה זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושט בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה. עונש המינימום חל גם על עבירות בחלק מהותי של נשק. בעניינו חל תיקון 140 על עבירות הסחר בהן הורשע הנאשם.
12. הנאשם הורשע בהחזקת חלק בנשק, נשיאתו וסחר בו, בנשיאת תחמושת וסחר בה: בהתאם לסעיף 144(א) העונש המרבי בגין החזקת חלק מהותי בנשק הוא 5 שנות מאסר, ובגין החזקת תחמושת הוא 3 שנים, וזאת להבדיל מהחזקת נשק (עונש מרבי של 7 שנות מאסר), העונש המרבי בגין נשיאת חלק מהותי בנשק, סעיף 144(ב) אף הוא 5 שנים, בגין תחמושת הוא 3 שנות מאסר, וזאת להבדיל מהעונש המרבי בגין נשיאת נשק העומד על 10 שנות מאסר; לעבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) נקבע עונש מרבי בן 15 שנות מאסר, אם כי ראוי לאבחן בין מי שסחר בנשק ממש לסחר בחלק מנשק או בתחמושת לבדה.

13. נסיבות מעשיו של הנאשם- כידוע, בעבירות הנשק מיוחסת חשיבות רבה לרקע והנסיבות האופפות ביצוען ואף סיווג חומרת העבירה נעשה בהתאם לחומרת נסיבות ביצועה. הנאשם הוא חברו של רוני, שוטר במועד העבירות, לפי עובדות כתב האישום הנאשם ורוני קשרו קשר והגו תכנית עבריינית שבה היה הנאשם שותף מלא, חלקו של רוני היה בגניבת חלקי הנשק והתחמושת מתחנת המשטרה בה שירת, חלקו של הנאשם היה במכירת הסחורה הגנובה, הנאשם היה אקטיבי במהלך כל העסקאות, רוני התייעץ איתו לגבי המחיר שבו ימכרו את המכלולים והתחמושת, הנאשם איתר את הקונים, עמד איתם בקשר ואשר לסחר בתחמושת, הנאשם דרבן את רוני לגנוב תחמושת בכך שאמר לו שיש לו קונה לסחורה, ואכן בהמשך רוני גנב תחמושת בכמות לא מבוטלת, העבירה לנאשם והוא מכרה. הגם שהפסול והחומרה במעשי רוני משמעותיים יותר, לרבות מעילה באמון מפקדיו והציבור כולו, בכל הקשור לסחר במכלולים ובתחמושת לנאשם חלק משמעותי ביותר, והוא שעמד בקשר ישיר עם קוני הסחורה הגנובה. הנזק שנגרם ממעשי רוני והנאשם רב, לרבות פגיעה משמעותית בכשירות מלאי הנשק והחימוש של תחנת המשטרה. הנאשם ידע שמדובר באמל"ח משטרתי גנוב, ועל אף זאת המשיך במעשיו ואף עודד את רוני להמשיך לגנוב תחמושת. לטענת הנאשם הרקע למעשיו אינו כלכלי אך נראה כי בוצעו לשם רווח כספי ותוך התעלמות מפוטנציאל הנזק במכירת המכלולים והתחמושת לקונים שזהותם אינה ידועה, ויכול שאלו הגיעו לגורמים עברייניים או עוינים. מעשי הנאשם מלמדים על נגישות לעולם הנשק הבלתי חוקי. המכלולים והתחמושת לא אותרו. בנסיבות אלו, נוכח חלקו המשמעותי של הנאשם בביצוע עבירות הסחר והנזק הפוטנציאלי של מעשיו מצאתי לקבוע שמעשיו פגעו פגיעה מהותית בערכים המוגנים. מדיניות הענישה הנוהגת

14. עיון בפסיקה הנוהגת מלמד על מיעוט מקרים הדומים למקרה שבפנינו, ברובם נלוות עבירות בחלקי נשק או תחמושת לעבירות בנשק. דומה שאין חולק, כי עבירות בחלק מהותי בנשק חמורות מעבירות בתחמושת אך פחותות בחומרתן מעבירות בנשק.

בת"פ (מח-חי') 47048-02-20 מדינת ישראל נ' אלדין (1.2.2021), הורשע הנאשם בעבירות בתחמושת, סחר ב-950 כדורי רובה ומחסנית והחזקה והובלה של מאות כדורים. נקבע מתחם הנע בין 12-24 חודשי מאסר, על הנאשם בעל עבר פלילי נגזרו 16 חודשי מאסר (ערעור הגנה, ע"פ 1878/21, נדחה);
ת"פ (מח-חי') 21366-11-20 מדינת ישראל נ' מועדי ואח', הנאשמים הורשעו בעבירות בתחמושת, 2500 כדורי ציד ו-1500 כדורי רובה ונדונו לעונשים הנעים בין 50 ימי מאסר ועד 6 חודשי מאסר ועבודות שירות;
עפ"ג (מח-מרכז) 12781-02-21 אלסעדי נ' מדינת ישראל (18.4.2021), הנאשם הורשע בעבירות שב"ח ורכישת 9,900 קליעי רובה, נדון למאסר בן 18 חודשים. ערעורו התקבל ועונשו הוקל ל-15 חודשי מאסר;

ת"פ (ב"ש) 19048-06-24 מדינת ישראל נ' אלהריץ (6.2.2025, הוגש ע"י המאשימה). במקרה זה הורשעה הנאשמת בעבירות של סיוע ליבוא חלקי נשק, בכך שקיבלה מאחר 29 מכלולי נשק מסוג 16M שהועברו מירדן, הסתירה אותם בתא המטען וניסתה להיכנס עימם לארץ, נטען כי ביצעה את המעשים ביסוד נפשי של עצימת עיניים. הנאשמת חשדה כי מדובר במעשה לא חוקי אך נמנעה מלברר את טיבו, חלקה בביצוע העבירה היה משני. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 3.5-6 שנות מאסר, בית המשפט התייחס בחומרה לריבוי המכלולים ולכך שמדובר בחלקי נשק התקפי. נקבע מתחם ענישה הנע בין 21-41 חודשי מאסר, על הנאשמת נגזרו 24 חודשי מאסר; ת"פ (שלום-ים) 6999-09-22 מדינת ישראל נ' קאסם (17.04.2023), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקה, נשיאה והובלה של חלק של נשק ותחמושת בכך שנהג לשטח הרשות הפלסטינית ברכב ובו הוביל 6 מכלולים של נשק מסוג M16 וכן ארגזי תחמושת שהכילו כ- 9,000 כדורים בקוטר 5.56. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל והטיל בסופו של יום על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר (ערעור הגנה עפ"ג 61185-05-23, נדחה).

הצדדים הפנו בטיעוניהם לעונשו של נאשם 3, מושלב בתיק המקביל באותה פרשה, ואף הסכימו שטיב מעשיו פחות חמור מזה של הנאשם שלפניו, מושלב הורשע בעבירות בתחמושת, לרבות סחר, בהיקף רב מזה של נאשם זה. נקבע בעניינו מתחם ענישה הנע בין 11-24, נוכח תסקיר חיובי וטיפול משמעותי שעבר נדון לעונש החורג לקולה ממתחם ענישה ולמאסר בן 9 חודשי בדרך של עבודות שירות. עם זאת, לא הורשע בעבירות בחלק מהותי בנשק, וברי כי מעשים אלו מוסיפים נופך חומרה משמעותי למעשי הנאשם.

15. לאחר ששקלתי את מכלול נסיבות המעשים מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 28-50 חודשי מאסר. גזירת העונש המתאים לנאשם

16. הנאשם צעיר, בן למשפחה נורמטיבית, ערק מהצבא אך השלים שירות לאומי. הנאשם היה עצור בתיק זה כארבעה חודשים ושהה תקופה ממושכת בתנאי איזוק. בתסקירו הראשון צמצם מחומרת מעשיו ולא נטל אחריות על חלק ארי ממעשיו אך בהמשך, כאמור בתסקיר המשלים, נטל מלוא האחריות על מעשיו.

17. הנאשם שולב בטיפול קבוצתי, משתף פעולה ושירות המבחן העריך כי אם ימשיך בטיפול יופחת הסיכון הנשקף ממנו. הנאשם לא עבר הליך טיפולי משמעותי אך התקדם טיפולית ובעיקר בכל הקשור לתובנה לפסול במעשיו וחומרתם והמחירים הכבדים שמשלם הוא ומשפחתו בגין מעשיו. המעשים בוצעו ממניע כלכלי אך לא ברור מדוע זה בחר הנאשם להיות מעורב בגניבת אמל"ח משטרתי וסחר בו, שירות המבחן לא התרשם כי הנאשם בעל דפוסים עברייניים. ניתן להעריך כי למד את לקחו והורתע מההליך השיפוטי. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וכאב את פגיעת מעשיו במשפחתו.

18. המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם נוכח גילו הצעיר והעדר עבר פלילי, מדובר בעתירה הגונה וראויה. אין מקום במקרה שבפנינו, כל שכן בשל שיקולי הרתעת הרבים, לאמץ את המלצת שירות המבחן, המקרים שבהם נמנעים בתי המשפט מלגזור עונשי מאסר על עברייני נשק ספורים, לרוב מדובר במקרי שיקום חריגים ויוצאי דופן (ראו ע"פ 6332/22 פדידה נ' מדינת ישראל (16.2.2023); ע"פ 5807/20 מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל (30.12.20); ע"פ 4332/21 עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.2022)). עניינו של הנאשם אינו נופל בגדר קבוצת מקרים אלו.

19. לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, אלך לקראתו כברת דרך כדי לעודדו להמשיך בהליכי שיקומו גם במהלך מאסרו, ואסטה סטייה קלה מתחתית המתחם.

20. באשר לקנס- הצדק עם המאשימה, העבירות נעברו מתוך מניע כלכלי והנאשם קיבל תמורה כספית עבור מעשיו הפסולים.

21. לאור האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 23 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 28.5.23-21.9.23.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים שלא יעבור עבירה בנשק מיום שחרורו ממאסר בפועל.

ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים שלא יעבור עבירה של קשירת קשר לפשע במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.7.25.

ה. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסר בביס"ר קישון ביום 1.7.25 עד השעה 10:00. לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה בערבויות בהליך המעצר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד אייר תשפ"ה, 12 מאי 2025, במעמד הצדדים.